

kunne vi kun komme gennem Vedtagelsen af en ordinær Finantslov. (Berg: Det ønske vi Alle!) Deri mødes vi Alle; ja, men saa vil jeg spørge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), om han tror, at den bedste Maade at komme dertil er gennem de Vædringsforslag, han og hans Venner have stillet. Nei, vi maa Alle bringe Offre for at komme til en Forsaaelse; thi, naar der tales om den Styrke, der ligger i at sige „Nei“, saa er Landstingets Nei fuldt saa stærkt (Udbrydelse), fuldt saa stærkt som Folkethingets; men det er jo slet ikke derom, at Striden dreier sig. Der er jo en ganske anden Betragtning, som gjør sig gjældende, og som man synes mere og mere at ville glemme, og det er den, at det Grundlag, hvorpaa hele vor Grundlov hviler, er Overenskomst. Vi vælges jo ikke for at komme ind og sige Nei, men for at forhandle og søge gennem Forhandling at opnaa noget Nyttigt og Gavnligt for Fædrelandet. Vi maa gaa Overenskomstens Vej, og ville vi ikke den Vej, saa have vi selv rokket ved Grundloven.

S. C. Nyholm: Den høitærede Conseilspræsident gjorde mig opmærksom paa, at mit Mægtingsforslag i Fællesudvalget blev forfattet af et Flertal, forinden den høitærede Minister afviste det. Selv om det nu havde været aldeles korrekt, vil jeg sige: Det har aldeles ingen Betydning; thi den høitærede Conseilspræsident erklærede jo, at, selv om mit Forslag havde været frembaaret af et Flertal, vilde det i og for sig være uantageligt. Saaledes løb Ordene. Altsaa, selv om det var udgaaet fra hele Fællesudvalget, kunde man risikere, at den høitærede Conseilspræsident vilde erklære det for uantageligt. Nei, Sagen er, at den høitærede Minister paa ingen mulig Maade vil erkende, at han har nogen Pligt til at mægle mellem Thingene; thi havde han havt fuld Interesse af at faae en Overenskomst istand, maatte han have gjort os opmærksomme paa, hvilke Mangler der var i vort Forslag; men i Stedet derfor forlangte den høitærede Minister, efterat vi villigt og oprigtigt havde strakt Haanden ud, at vi skulde ydmyge os og spørge, hvilke Mangler der var ved vort Forslag.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Det er faktisk urigtigt, at jeg skulde have udtalt, at, selv om det ærede

Medlems Mægtingsforslag var baaret frem af et Flertal, var det uantageligt. Jeg har sagt, at, selv om det var baaret frem af flere end de to ærede Medlemmer, der stillede det, vilde det alligevel have været uantageligt.

Minestad: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) fremsatte før en Brevidelse mod mig og andre Medlemmer, der staa paa samme Side som jeg, for at vi ville gaa mod Folkethinget og støtte Landstinget, og at vi krævede Folkethingets Ret. Dette maa jeg paa det Bestemteste værge mig imod. Vi have ikke nogen sinde fra vor Side været med til Noget, som gif ud paa at ville kræve eller begrænse Folkethingets Rettigheder. Fordi man bekæmper et Parti, som har Flertal i Folkethinget, derfor angriber man ikke Folkethingets Ret. Dertilmod! Jeg tror, at man netop værner i høiere Grad om Folkethingets Ret og Folkethingets Stilling, naar man søger at holde Folkethinget fra — jeg vil ikke sige en Overstridelse af sit retlige Standpunkt — men ialtsald fra en umaadeholden Benyttelse af den Magtstilling, det har. Jeg tror, at man derved mere baader ikke blot hele Samfundet, men ogsaa Folkethinget, end ved den modsatte Fremgangsmaade. Jeg tror f. Ex., at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds ved at bevæge Folkethinget til det — som det ganske vist i og for sig har formel Ret til — som han har gjort, at negte Finantsloven lige strax fra først af, derved ikke har baadet Folkethinget saameget som de, der søge at bevæge det til ikke at inklade sig paa en saadan Overtriden af den Stilling, det bør indtage. (Udbrydelse af Berg). Det er et Exempel ganske vist paa en Benyttelse af Folkethingets Ret, men tillige paa Noget, som indeholdt en meget farlig Overstridelse af den Brug, der bør gjøres af denne Ret. Naar det ærede Medlem indvænte saameget mod, hvad jeg havde udtalt om, at der i den Optraeden, der var vist fra Folkethingets Side, og som nu fremdeles de ærede Forslagsstillere foreslaa at fastholde, vistens en fuldkommen Mangel paa Hensyntagen til det andet Thing, tror jeg ikke, at det ærede Medlem ved det, han sagde, uættede Nigtigheden af de Bemærkninger, jeg i saa Henseende gjorde. Det ærede Medlem dvælede noget ved Længden af den Tid, i hvilken Folkethinget havde behandlet Finantsloven, og syntes deri at se et stærkt Bidnesbyrd om den store Hensyntagen til Landstinget. Nu maa jeg sige, at det har